

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж1-96/21
Дана: 09.03.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Олге Пековић, председника већа, Зорице Ђурић и Александра Блануше, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика и окривљеног ББ, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 1 Кривичног законика, решавајући по жалбама Вишег јавног тужиоца у Јагодини, окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адв. Радише Стевановића на пресуду Вишег суда у Јагодини К-83/18 од 19.10.2020. године, на седници већа одржаној дана 09.03.2021. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини, окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адв. Радише Стевановића и пресуда Вишег суда у Јагодини К-83/18 од 19.10.2020. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К-83/18 од 19.10.2020. године окривљени АА оглашен је кривим да је радњама ближе означеним изреком првостепене пресуде извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју казну му је урачунато и време проведено у притвору почев од 13.07.2017. године до 11.08.2017. године. Према окривљеном је у смислу чл. 87 КЗ изречена и мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, па је од истог одузета опојна дрога ближе означена изреком првостепене пресуде. Обавезан је и да плати трошкове кривичног поступка и то суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Истом пресудом окривљени ББ оглашен је кривим да је радњама означеним изреком првостепене пресуде извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 1 КЗ и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико исту не плати суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела ближе означених изреком првостепене пресуде, а обавезан је и да плати трошкове кривичног поступка и то суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Окривљени су такође обавезани и да плате преостале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили:

- Виши јавни тужилац у Јагодини, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, преиначи пресуду Вишег суда у Јагодини К-83/18 од 19.10.2020. године и то у односу на тачку 1, тако што ће окривљеног АА огласити кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ, на начин како је то прецизираном оптужницом Вишег јавног тужиоца у Јагодини окривљеном стављено на терет и осудити га на строжију казну затвора и изрећи меру безбедности одузимања свих предмета извршења кривичног дела по потврди о привремено одузетим предметима или да пресуду преиначи у тачки 1 само у погледу одлуке о казни и окривљеног АА за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ осуди на строжију казну затвора или пресуду укине у тачки 1 и у укинутом делу врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку,

- окривљени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу и пресуду преиначи, тако што ће га ослободити од оптужбе,

- бранилац окривљеног АА, адв. Радиша Стевановић због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу и пресуду у нападној делу преиначи утолико што би окривљеног ослободио оптужбе или да пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу својим поднеском Ктж-105/21 од 09.02.2021. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји као основану жалбу Вишег јавног тужиоца у Јагодини и преиначи пресуду Вишег суда у Јагодини К-83/18 од 19.10.2020. године у односу на тачку 1 пресуде и окривљеног АА огласи кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ на начин како је то прецизираном оптужницом окривљеном стављено на терет и осуди га на казну затвора у дужем трајању и меру безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела сагласно потврди о привремено одузетим предметима или пресуду преиначи у тачки 1 само у погледу одлуке о казни и окривљеног АА за наведено кривично дело осуди на строжију казну затвора или пресуду укине у тачки 1 изреке и у укинутом делу врати првостепеном суду на поновно суђење, а да се жалбе браниоца окривљеног АА, адв. Радише Стевановића одбију ка неосноване.

Апелациони суд у Крагујевцу одржао је седницу већа у смислу чл. 447 ст. 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), којој седници је присуствовао бранилац окривљеног АА, адв. Радиша Стевановић, као и бранилац адв. Александар Пејчић по

пуномоћју које је приложио списима предмета. На обавештење суда није се одазвао окривљени АА, као и Апелациони јавни тужилац иако су уредно обавештени. Апелациони суд је на седници размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом која пресуда је испитана у смислу чл. 451 ст. 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је суд оценом жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалбе нису основане.

Виши јавни тужилац у Јагодини поред оспоравања првостепене пресуде у делу одлуке о казни указује на битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у односу на радње извршења окривљеног АА и то на део првостепене пресуде, који се тиче изостављања из изреке пресуде дела који је окривљеном АА стављен на терет, а тиче се психоактивних супстанци метадон, опојну дрогу кокаин, психоактивну супстанцу МДМА и осушене делове биљке канабис, за коју тужилац тврди да су такође биле намењене за даљу продају, а које су претресом стана окривљеног пронађене и одузете од окривљеног. У својој тврдњи тужилац наводи да се из налаза вештака утврђује да упркос чињеници да се окривљени лечио од болести зависности од употребе опојне дроге хероин, психоактивном супстанцом метадон код окривљеног није могла бити пронађена количина од укупно 30 пластичних бочица ове супстанце укупне запремине 1536 милилитара, као и остале супстанце и опојне дроге.

Овакво указивање тужиоца неосновано је, будући да је суд на страни 13 изнео јасне разлоге у погледу чињеница зашто је изоставио део оптужења који се тиче проналажења наведених супстанци на које тужилац указује у жалби са објашњењем да се из налаза вештака несумњиво утврђује да се окривљени налазио на метадонској терапији, да се ова супстанца може набавити искључиво по рецепту лекара, те да је пронађена доза била довољна за отприлике 14 дана терапије из чега је извео закључак да је окривљени АА метадон држао по прописаним дозама лекара специјалисте, те да није било доказа да је он неовлашћено држао ову дрогу ради даље продаје. У прилог овој тврдњи суда говори и налаз вештака др Владимира Радојковића који се управо изјашњавао и количинама прописаних доза које се издају хероинским зависницима у виду бочица у којима се налази метадон, потврдивши да је окривљеном издата управо количина за 14 дана терапије по извештају др Гордане Главашевић, психијатра ОБ Параћин.

Осим тога, правилно се суд у оцени налаза вештака, а у вези са пронађеном количином опојне дроге изјаснио о томе да доказа да је ова дрога била намењена даљој продаји није било, јер током поступка нису потврђени наводи оптужбе да је укупна количина која је пронађена код окривљеног била намењена даљој продаји.

Стога по налажењу овог суда у првостепеној пресуди нису начињене битне повреде одредаба кривичног поступка на које тужилац указује кроз основ који се тиче погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а са разлога који су напред изнети.

Такође, жалбе окривљеног и браниоца окривљеног адв. Радише Стевановића неосноване су у делу битних повреда одредаба кривичног поступка, јер је изрека пресуде непротивречна сама себи, разлози пресуде су непротивречни изреци и

међусобно непротивречни, а суд је у пресуди извео довољно јасне и непротивречне закључке у погледу одлучних чињеница које су предмет доказивања, па се жалбеним наводима не доводи у питање правилност и законитост првостепене пресуде.

Исто тако, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено, јер је суд доказе које је извео на главном претресу у смислу чл. 419 ст. 2 ЗКП оценио појединачно и у међусобној повезаности, те је сходно чл. 428 ст. 8 ЗКП у пресуди изнео јасне разлоге у погледу свих оних чињеница које сматра доказаним, као и оних које сматра недоказаним, изјаснивши се у погледу свих битних елемената бића кривичног дела за која је окривљеног огласио кривим и изнео јасне закључке са ставовима који у потпуности оправдавају одлуку суда.

Бранилац окривљеног најпре указује да је окривљеном суд погрешно ставио на терет да је он од НН лица у Београду неовлашћено ради даље продаје набавио опојну дрогу кокаин, што окривљени АА ни у једној фази поступка није изјавио, већ је навео да је кокаин на утакмици набавио окривљени ББ, а да суд ни је утврдио коме је окривљени ББ слао поруке и на који број телефона.

Надаље, бранилац оспорава пресуду у односу на признање које је окривљени ББ дао у ПС Свилајнац, дана 18.02.2017. године, а коју је по сопственом признању дао под дејством алкохола без присуства браниоца по службеној дужности и коју је потом изменио у истражном поступку и на главном претресу, тако што је тврдио да са окривљеним АА никада није контактирао телефоном нити је од њега куповао дрогу.

Оспорава и то да суд није поуздано утврдио да ли је постојала комуникација са броја који наводно припада ББ и мобилног апарата са имеи бројем који наводно припада окривљеном АА који је био прислушкиван, будући да АА никада није поседовао овај телефон, нити је приликом претреса стана код њега пронађен телефон са овим бројем, иако су од окривљеног АА одузета два мобилна телефона марке „Нокиа“ и „Самсунг“ али који нису поседовали овај имеи број. Надаље, у жалби се указује и на трајање тајног надзора комуникације за окривљеног АА по наредбама од 12.01.2017. године до 07.03.2017. године, те 21.03.2017. године и 27.03.2017. године, као и од 28.04.2017. године када је одобрено проширење тајног надзора за цео период у трајању више месеци, а да је оптужба обухватила само пола сата, тј. од 23,13 до 23,43, 11 часова дана 17.02.2020. године, иако је у овој комуникацији било око 5000 контаката који нису штампани ни прислушкивани.

По оцени Апелационог суда, све наведено у жалби браниоца неосновано је будући да се из првостепене пресуде и разлога изнетих најпре на страни 12 кроз оцену одбрана окривљеног АА и окривљеног ББ несумњиво утврђују све битне чињенице из којих је суд извео правилан закључак прихвативши у целости одбрану коју је окривљени ББ дао приликом првог саслушања.

Наиме, окривљени ББ је на саслушању у ПС Свилајнац јасно и уверљиво описао контакт који је имао са окривљеним АА, када је навео свој број телефона који је користио у то време и који је послао на број телефона за који је тврди да је припадао АА, да су разменили поруке које несумњиво указују, а што је и сам потврдио да се радило о договору за куповину опојне дроге. Окривљени су договорили и место контакта где су се потом нашли када му је окривљени АА предао дрогу, а овај њему

износ од 8.000,00 динара објаснивши да се кокаин налазио у једном пакетићу од ПВЦ кесе, после чега је при повратку у кафић одакле је постигао договор са окривљеним АА и где га је полиција зауставила и претресом пронашла кесицу кокаина, када је он рекао да је овај кокаин купио од АА. За измењену одбрану у каснијем току поступка окривљени ББ није пружио логичне и уверљиве доказе како је то правилно нашао и првостепени суд о чему је изнео став у анализи.

Имајући у виду овако јасну и логичну одбрану коју потврђује и чињеница да је код њега пронађена опојна дрога кокаин, те да је изнео чињенице о међусобној комуникацији и где је преузео дрогу, неоснована је жалба у погледу оцене одбране окривљеног ББ изнете у ПУ Јагодина. Ово стога што је окривљени ББ саслушан у ПУ Јагодина дана 18.02.2017. године, на околности извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а КЗ, у присуству браниоца по службеној дужности адв. Станковића, те да су записник потписали окривљени и бранилац.

Жалба је неоснована и код истицања да суд није поуздано утврдио да ли се комуникација одвијала између броја телефона који је припадао окривљеном ББ и броја за који је он тврдио да је комуницирао ради набавке опојне дроге кокаин. Ово стога што су предмети извршења одузети од окривљеног АА у фебруару месецу 2017. године, а претрес стана извршен јула месеца 2017. године, па како је од окривљеног одузето више телефона и картица које је окривљени АА очигледно користио, протек времена је такав да оставља могућност да телефон није могао бити пронађен код окривљеног, како то правилно закључује и суд.

У погледу дужине трајања мера тајног надзора, те изостанка транскрипата који се тичу преосталог времена, као и тога да број телефона окривљеног ББ никад није био на тајним мерама, жалбени наводи су без значаја за правилност првостепене пресуде.

Такође, по налажењу Апелационог суда и жалба окривљеног која на сличан начин као жалба браниоца оспорава првостепену пресуду у односу на одбрану окривљеног ББ, као и оцена прислушкиваних разговора, односно транскрипата са тврдњом да између њега и окривљеног ББ уопште није било телефонске комуникације, неоснована је у целости са разлозима које је овај суд изнео у делу оцене жалбе браниоца окривљеног.

Првостепени суд је правилно применио кривични закон када је окривљеног огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ.

Полазећи од изјављених жалби у делу одлуке о кривичним санкцијама Апелациони суд је с позивом на чл. 54 КЗ испитао и одлуку о кривичним санкцијама. Првостепени суд је код оцене олакшавајућих и отежавајућих околности исте правилно оценио и дао им одговарајући значај када је на страни окривљеног АА као олакшавајуће ценио његове личне и породичне прилике, околност да је отац једног малолетног детета, а као отежавајуће околности његову ранију осуђиваност и тако правилно нашао да ће се казном затвора која представља законски минимум за конкретно кривично дело у потпуности остварити сви циљеви изрицања кривичних санкција у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања истих, како је то прописано

чл. 4 и 42 КЗ, уз очекивање да ће се управо оваквом казном у потпуности остварити циљеви индивидуалне и генералне превенције.

Правилно је суд и приликом изрицања мере безбедности од окривљеног одузео предмете извршења кривичног дела како то стоји у пресуди, па су жалбе тужиоца, окривљеног АА и његовог браниоца у целости оцењене као неосноване.

На основу свега изнетог, Апелациони суд је, у смислу чл. 457 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Радица Карић,с.р.

Председник већа-судија
Олга Пековић,с.р.

